

ÉLJÜK AZ IGÉT!

ÉLETIGE: 2014 június hóban (Ap.Csel.1,11.) :

« Mit álltok itt égre emelt tekintettel? »

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Fivéreim az Úr Jézus Krisztusban! Mi örülünk minden Isten felé fordult embernek, sőt, még hozzáteszük: Bárcsak mindenki egy Isten felé fordult életet élne! Ahogy Urunk apostolainak és tanítványainak is éppen ezért tudunk örülni, mert ők eljutottak egy Isten felé beirányzott élet-szemlélethez az Úr Jézussal eltöltött 3 év során. Az Úr feltámadását követő negyvenedik napon, most mégis az történik, hogy a mennybe felemelkedő Jézus után tekintő apostolok némi kiigazítást kapnak az angyalok részéről. Tekintetüket az égre emelik ugyan, de ezzel a tekintettel szinte értetlenül bámulnak nemcsak felfelé, hanem a jövő felé is, mintegy kérdezve: Na, most hogyan tovább...? Gondolkodás- és cselekvésmódjuk lebénul, s egész lényüket egy hatalmas úr tölti be. Ez az úr van benne még a tekintetükben is. Ezért hiába néznek fölfelé, tekintetük üres, bamba, alélt, erőtlen, ájult, gutaütött, alvajáró és szinte halott tekintetté merevedik. Hiszen a halottnak is, ha nyitva a szeme, úgy tűnik, mintha nézne, csak hogy éppen nem lát. Még az élő ember is gyakorta néz, de nem lát. Nem véletlen, hogy az angyaloknak rá kell szólni a tanítványokra: *„Mit álltok itt égre emelt tekintettel?”* Ők erre - gondolom - megrázkódtak ugyan egy pillanatra aléltágukból, de azután újra visszazuhantak abba. Ez az üres, égre emelt tekintet, akár, mint festői kép - lehet egy nagyobb horderejű elmélkedés kódja is. Ezt próbálok most végiggondolni Veletek, kedves Nővéreim és Fivéreim. - A tanítvány ugyan néz - Jézus után, de végül is nem lát, legfeljebb önmagát sajnálja :Mi lesz velem, ill. velünk (?) A bámulom és nézem, valamint a látom és értem közötti szakadék ott van a tanítványok belső világában. Ezért üres a tekintetük, üres az életük, mindenestül üresek. Aki üres, az semmit nem lát, csak bámul az úrbe. Csak a látszatot tartja. Ebben az aléltágban minden csak látszat-szerinti. Úgy látszik, mintha gondolkodnának, de közben nem gondolkodnak, úgy látszik, mintha sírnának, de közben nem sírnak, úgy látszik, mintha várnának valakit, de közben senkit nem várnak, úgy látszik, mintha remélnének valakiben, vagy valamiben, de közben senkit semmit nem várnak és nem remélnék. Már előzőleg is beszéltünk erről a 'mintha'-ról. Szokták is mondani: Úgy csinál, mintha dolgozna. Vagy élesebben fogalmazva: Úgy csinál, mintha élne. -Rá is szoktunk szólni: Csinálj úgy, mintha élnél! Külsőleg megteszi, ami hozzátartozik a megtételhez, de belül nincs semmi abból, aminek azt nevezik. Kereszténynek nevezik, de belül nem találsz semmit abból, ami a külső címkén rajtaáll. - Játékosan, hittanos gyerekekkel is el lehet így szórakozni. Ez neked gyónás és bűnbánat? Na, hát ez minden, csak nem gyónás és nem bűnbánat. Ez neked a szegények megsegítése? Hát ez minden, csak éppen nem a szegények megsegítése. Hát ez neked ima és Istennel való beszélgetés? Hát bizony, ez minden, csak nem az. - De a szótárból vett nagyon sok főnévvel órákig elkérdezhetem? Ez tanulás? Ez felelet? Ez bizonyítvány? Ez tanár? Ez szülő? Ez ebéd? Ez munka? Ez fizetés? Ez megbecsülés? Ez pihenés? Ez műsor? Ez játék? Ez autó? Ez kirándulás? - S sokszor a válasz az, hogy ez minden, csak nem az, aminek nevezik. Érdemben nem tölti be saját lényegét. Olyan, mint a holt lárva, melynek csak külső kitin páncélja van meg, belül üres. Üres ciszterna, melyben nincs víz (Ter.37,24). Üres kalász, melyben nincsenek magok (Ter.41, 6). Üres kéz, mely nem tud jót tenni a másiknak (Törv.15,13). Üres szóbeszéd, amely nem mond semmit.(Törv.32,47). Üres bálványok, melyek tehetetlenek és nem képesek segíteni.(Eszter 4,17p). Esztelen, aki üres dolgok után futkos (Péld.12,11). Ostoba, aki üresen locsog (Sir.20,19). A felfuvalkodott, akinek dölyfössége csak üres kérkedés (Iz.16,6). S azok a gazdagok, akiket Isten üres kézzel küld el (Lk.1,53).

Téma. - Nagyon röviden így hangzik: **Harcoljak azért, hogy a látszathoz eljussak a valóságra > az ürességből, annak betöltésére!** Nagyon jó tudni, hogy a valóság többnyire láthatatlan, s elrejtett, a látszat pedig – ahogy a szóból is következik: - látható. Az emberi természet (a mi külső emberünk) már ösztönösen hajlik a látható dolgok felé. Ehhez a sátán még rátesz egy lapáttal, aki csak látszólag mutatja a látszat jót; nem csoda, hiszen ő a Megtévesztés Szelleme. Valójában pedig álnok, gonosz és elvetemült angyal, s épp ezért nála nagyon fontos szempont a látszat. Nekünk pedig a belső élet gondozása kell, hogy kapja az elsőbbséget. Szt.Pál is így buzdít: *„Csak ne a láthatóra, hanem a láthatatlanra fordítsuk figyelmünket. Mert a látható mulandó, a láthatatlan azonban örök.”* (II.Kor.4,18.) Viszont a Nagy Csalóra ez áll, s azokra, aki bedőlnek neki : *„az ilyenek álapostolok, álnok munkások, akik csak a látszatát*

keltik annak, hogy Krisztus apostolai. S ez nem csoda, hiszen a sátán is a világosság angyalának tettei magát.” (II.Kor.11, 13-14) - Nem szabad, hogy úrt hagyjunk a belső életünkben, mert az üresen hagyott lakásba előbb-utóbb beköltöznek illegális személyek, esetleg szellemek. Ezért minden erővel küzdeni kell az üresség ellen. Meg kell keresni a módját, hogy betöltsük bensőnk világát, s folyamatosan gondozzuk azt. Ugye a kertben a gaz szembeötlő és nyugtalanít, míg azokat ki nem gazoljuk. Lelkünkben is vannak gazok. Ezek kevésbé nyugtalanítanak, vagy egyáltalán, mert nem szembeötlők; pedig itt kellene minket felidegesítenie a csúnya látványnak. - Mert eljuthatunk oda, hogy katasztrófális lesz, ahogy mi belülről kinézünk! Bizony, ha elhatalmasodik az emberben a gaz, akkor kifejlődik a gazember. – De a belső életnek van egy jobb esélye is. A „mit álltok itt égre emelt tekintettel” szavak után az angyalok így folytatták: „Ez a Jézus, aki tőletek az égbe vétetett, úgy jön el ismét, amint szemetek láttára a mennybe ment.” (Ap.Csel. 1,12). Tehát a bámész tanítványok üres tekintetét az angyalok betöltik egy várakozásra való felszólítással. Tessék várakozni! Tessék úgy tekinteni Jézusra, hogy újra eljön és megvalósítja azt, amit meghirdetett, vagyis az Isten Országát. Töltekezzetek be a Nagy Rendszerváltás várakozásával és vágyakozásával: az eljövendő Tökéletes Létreddel, ahol Isten lesz minden mindenben. Ahogy’ azt Szent Pál írja: „S ha majd minden alá lesz neki vetve, maga a Fiú is aláveti magát annak, aki mindent alávetett neki, hogy Isten legyen minden mindenben.” (I.Kor.15,28). Ez az ígélet alkalmas arra, hogy betöltekezzünk. Magam is próbálgattam fellobbantani vágyódásomat az Eljövendő események iránt, de bizony nem ment, míg rá nem jöttem: „Embernek ez lehetetlen, Istennek azonban minden lehetséges.” (Mt. 19,27). Pontosan a Szentlélek az, aki képes betölteni ezt a tátongó, láthatatlan belső úrt. Betölti, de kérni kell Őt, a Mindeneket Betöltőt. Ő maga a SZENT, aki Isten dicsőségével betölti a mennyet és a földet. Nélküle üresség marad mindenütt, de Vele betöltekezik minden élő, sőt megújul és megdicsőül az egész teremtett világ. Talán éppen a teremtés koronáját, az embert hagyná betöltetlenül, ha az vágyódással kéri? Jézustól jön, s az Atyától, s hozza a kegyelmet, az amnesziát. Betölt és helyreállít. Teremt és újjáteremt. Renovál és restaurál. Épít és újjáépít. Igazol és hitelesít. Tisztogat és ragyogóvá tesz. Megnyugtat és elpihentet. Rendet teremt és békét. Jogot szolgáltat és igazságot. Lecsillapít minden vágyat és elmerít önmagába. Fenyít és büntet; szeret és jutalmaz. Megdicsőít és Országába vezet.

Tanúságtétel. - Közbenjáró imaszolgálat során adódnak néha meredek helyzetek. A közelmúltban, amikor team-ben imádkoztunk, ketten voltunk mindössze a team-ben, odajön hozzánk egy hölgy, s láttam rajta, gúnyosan nevetgél, grimaszokat csinál, s olyan kajla, hebehurgya módon viselkedik. Kérem tőle, milyen szándékra imádkozunk érte, s feleletként elmondja, hogy maga sem tudja: Még abban sem volt biztos, hogy eljőjön-e, vagy sem, s minden olyan össze-vissza van benne. Igazában véve nem is nagyon hisz, nem is nagyon tudja, mit kérjen, de tény, hogy nem érzi jól magát és ha úgy gondoljuk, imádkozunk érte. Nagyon furcsán nézett ki. Cinikus és nyegle kinézete mellé párosult még kaján, nevetésre kész gúnyos viselkedése, s mindez a látvány annyira felzaklatott, hogy ekképp szóltam hozzá: Őszinte lehetek? - Ő igennel válaszolt, bár valami nem jót sejtett. Jött is a nem-jó. - Drága lélek, - szóltam hozzá - te démonilag fertőzött vagy, pszichésen sérült, súlyos trachomákkal terhelt, s vannak még nyomasztó bűneid is, melyeket jó lesz mihamarabb meggyónni. De (!) van Isten, aki fölötte áll minden nyomasztó terhünknek, s minden bajt ezért képes orvosolni. – Amikor ezt kimondtam, magam is megijedtem - ilyen beszédhez nem szoktam hozzá; de a hatás megnyugtató: A hölgy arcáról azonnal letűnt a gúnyosan furcsa, nehezen leírható torz ábrázat, egy komoly, őszinte, meghatóan fájdalmasan kedves, s enyhén könnyes tekintetet kaptam cserébe. Szóltam is a társamnak: Nézd az arcát! Azután ezt a látszólag otromba „terápiát” egy reményteljes párbeszéd követte. A régi ábrázatát visszanyert lélek, a továbbiakban feltárta azt a múltbeli háttérrel, mely őt ebbe a lelki állapotba sodorta. Valami – úgy látszik - elindult egy rendezési pályán. A visszatetsző látszat, takarója volt egy sorsától összetört léleknek. A maszkot erővel kellett letépní, hogy az eredetvizsgálat látható legyen.

Akció-program. - Kérjem a Szentlélekkel való betöltekezést! Kérjem bensőmnek minél mélyebb rétegeből, s minél szorgalmasabban! Zörgessek, tehát ne csak egyszer kopogjak, hanem verjem az „ajtót”, akár órákon át! Nem igaz, hogy az a Lélek-áradást jelentő zárt ajtó nem nyílik ki majd egyszer. Az ajtón való zörgetés dübörgő hangját pedig úgy növelhetem, ha a bizalmat növelem szívemben az Úr iránt.

Igei ima. - Uram Jézus! Hozzád sóhajtok: Ne engedd, hogy kiüresedjen az imám és a szívem Hozzád való dübörgése! Küldd el Szentlelkedet, hogy ne a látszatnak éljek a Veled való kapcsolatom építése közben, hanem azt valósítsam is meg. Taníts meg érdemben imádkozni, dolgozni, s élni. Ámen.

LEVELESLÁDA.

Mindnyájatoknak kívánok egy Szentlélekkel betöltött szívet!

Imával-szeretettel: *Károly, Karcsi atya, testvér.*